

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej**(Sprawa C-44/10)**

(2010/C 100/33)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcocer San Pedro i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że, nie przyjmując środków niezbędnych do zapewnienia, poprzez udzielenie pozwoleń zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (zwanej dalej „dyrektywą IPPC”) ⁽¹⁾ oraz poprzez ponowne zbadanie warunków i, w odpowiednim przypadku, poprzez uaktualnienie pozwoleń na istniejące instalacje, aby, najpóźniej do dnia 30 października 2007 r., instalacje te były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10 i 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z brzmienia art. 4 dyrektywy w związku z jej art. 5 ust. 1 wynika, że państwa członkowskie były zobowiązane do zapewnienia, że pozwolenia na eksploatację nowych lub istniejących instalacji zostaną przyznane zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 6 i 8 dyrektywy IPPC. Powinny one również przed dniem 31 października 2007 r. ponownie zbadać oraz, w odpowiednim, uaktualnić warunki udzielania pozwoleń na instalacje istniejące.

Zgodnie z danymi administracji portugalskiej z 2008 r. dotyczącymi omawianych instalacji, z jednej strony, nie wymagano stosownego pozwolenia na ich eksploatację, i, z drugiej strony, na 632 instalacji, 280 było eksploatowanych bez udzielenia wymaganego pozwolenia.

Zgodnie z uaktualnionymi danymi, na 577 instalacji, 481 posiada pozwolenie, a 17 wniosków oczekuje jeszcze na rozpatrzenie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, s. 8.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Belgia) w dniu 28 stycznia 2010 r. — 1. Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, 2. Marc Janssens przeciwko Królestwu Belgii**(Sprawa C-45/10)**

(2010/C 100/34)

*Język postępowania: niderlandzki***Sąd krajowy**

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW

Marc Janssens

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 3 lit. b), art. 4 ust. 2, art. 5 i art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG ⁽¹⁾, i artykuły oraz załączniki do decyzji Komisji 2003/803/WE z dnia 26 listopada 2003 r. ustanawiającej wzór paszportu do celu wewnątrzspółnotowego przemieszczania psów, kotów i fretek ⁽²⁾ stoją na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, które zarządza korzystanie z europejskiego paszportu dla zwierząt domowych również jako dowodu identyfikacji i rejestracji dla psów i przewiduje przy tym, że używając samoprzylepnych etykiet dla celów identyfikacji osoby trzeciej mogą dokonywać zmian danych identyfikacyjnych właściciela i zwierzęcia w częściach I-III paszportu, wydanego przez upoważnionego weterynarza, zaklejając wcześniejsze dane identyfikacyjne?

2) Czy przepisy krajowe, które zarządzają korzystanie z wzoru europejskiego paszportu dla zwierząt domowych w rozumieniu decyzji 2003/803 [...] również jako dowodu identyfikacji i rejestracji dla psów i przewidują przy tym, że używając samoprzylepnych etykiet dla celów identyfikacji osoby trzecie mogą dokonywać zmian danych identyfikacyjnych właściciela i zwierzęcia w częściach I-III takiego paszportu, stanowią przepisy techniczne w rozumieniu art. 1 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych⁽³⁾, które zgodnie z art. 8 tej dyrektywy podlegają przekazaniu Komisji na etapie projektu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 146, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 312, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 204, s. 37.

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-48/10)

(2010/C 100/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: A. Alcover San Pedro, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjąwszy środków koniecznych w celu zapewnienia, że właściwe władze zapewnią, poprzez udzielenie pozwoleń zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (zwanej dalej „dyrektywą IPPC”) (1), lub, w odpowiedni sposób, poprzez ponowne zbadanie warunków i, w odpowiednim przypadku, poprzez uaktualnienie pozwoleń na istniejące instalacje, aby, najpóźniej do dnia 30 października 2007 r., instalacje te były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10 i 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów wspólnotowych, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2008/1/WE termin spełnienia zobowiązania dostosowania istniejących instalacji do wymogów dyrektywy IPPC poprzez udzielenie zintegrowanego pozwolenia środowiskowego upłynął w dniu 30 października 2007 r.

W tym dniu wiele istniejących instalacji w Hiszpanii nadal działało bez wspomnianego pozwolenia. Od chwili wszczęcia postępowania w sprawie tego naruszenia proces przyznawania pozwoleń środowiskowych uległ przyspieszeniu, przy czym nie zaprzestano tego naruszenia w terminie wyznaczonym w uzasadnionej opinii ani, według informacji, którymi dysponuje Komisja, do chwili obecnej. Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze krajowe w odpowiedzi na uzasadnioną opinię, w dniu upływu wyznaczonego w niej terminu na wywiązanie się ze zobowiązań określonych w art. 5 ust. 1 dyrektywy, 533 istniejące instalacje nadal działały bez wymaganego pozwolenia IPPC.

W tych okolicznościach wydaje się oczywiste, że Królestwo Hiszpanii nadal uchybia zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy omawianego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, s.8.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-50/10)

(2010/C 100/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska